

22 313

Voorstel van wet van het lid Achttienribbe-Buijs c.s. tot wijziging van de Wet op de Registeraccountants en de Wet op de Accountants-Administratieconsulenten (wijziging in verband met de invoering van de Achtste Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen inzake het vennootschapsrecht)

NADERE MEMORIE VAN ANTWOORD

Ontvangen 29 april 1993

Gaarne beantwoorden wij de vragen van de CDA-fractie naar aanleiding van de memorie van antwoord.

1. De leden van de CDA-fractie vroegen allereerst naar onze argumenten waarom het opleiden van accountants geen kerntaak van de overheid zou zijn. Zij vroegen waarom de wetgever verantwoordelijk is voor de examens indien de overheid niet verantwoordelijk is voor het opleiden. Zij vroegen voorts of het opleiden van juristen, landbouwkundig ingenieurs of artsen wel een kerntaak van de overheid is. Allereerst dient de overheid ervoor zorg te dragen dat de te stellen eisen aan accountants in overeenstemming zijn met de bepalingen van Europese richtlijnen. De verantwoordelijkheid van de overheid op accountantsterrein is naar onze mening voorts gelegen in de waarborging van het maatschappelijk belang dat de beide accountantsberoepen over voldoende deskundigheid beschikken. Het gaat daarbij in het bijzonder om deskundigheid met betrekking tot de wettelijke controle van jaarrekeningen waartoe de accountants exclusief bevoegd zijn. Dit maatschappelijk belang wordt op accountantsterrein ons inziens voldoende gewaarborgd door het stellen van wettelijke eisen aan de inhoud van de examens respectievelijk voor registeraccountant en voor Accountant-Administratieconsulent. Een verdere betrokkenheid van de overheid die zich ook tot de opleidingen voor deze examens uitstrekt, achten wij niet nodig. Zoals wij reeds in de memorie van antwoord hebben aangegeven bevat het wetsvoorstel de waarborg dat er ten minste één opleiding is voor het examen voor registeraccountant en één voor het examen voor Accountant-Administratieconsulent. De beide publiekrechtelijke organisaties NIVRA en NOvAA dienen zorg te dragen voor de beschikbaarheid van een opleiding voor respectievelijk registeraccountant en Accountant-Administratieconsulent. Wij hebben er vertrouwen in dat beide organisaties daar met alle *zorgvuldigheid en deskundigheid invulling aan zullen geven. Van belang* daarbij is tevens dat de ervaring met de huidige accountantswetgeving, waarbij de overheidsbemoeyenis ook beperkt is tot het stellen van exameneisen, geenszins tot de conclusie leidt dat een verdergaande overheidsbemoeyenis noodzakelijk zou zijn. Ten slotte wijzen wij erop dat

vanuit de accountantsorganisaties, evenmin vanuit de werkgeversorganisaties, de onderwijswereld, of anderszins ons een verzoek heeft bereikt tot een grotere overheidsbetrokkenheid. Naar aanleiding van de vraag naar de andere door deze leden genoemde opleidingen merken wij op dat het te ver voert om in dit verband op deze opleidingen afzonderlijk in te gaan. In z'n algemeenheid zijn wij van mening dat de keuze om als overheid al dan niet zelf een opleiding aan te bieden heeft te maken met de individuele situatie die zich voordoet bij een bepaald beroep, waarbij factoren als historie, maatschappelijk belang en het al dan niet voorhanden zijn van deugdelijke opleidingen buiten de overheids sfeer een rol kunnen spelen. Naar onze mening is het onderwijs en de examinering op accountantsterrein in de voorgestelde (en huidige) constructie op bevredigende wijze geregeld. Ten slotte hebben wij de Minister van Economische Zaken op verzoek van de leden van de CDA-fractie om zijn visie dienaangaande gevraagd. De Minister van Economische Zaken heeft ons zijn visie bij brief van 29 april 1993 gegeven. Deze brief treft u hierbij aan.

2. De leden van de CDA-fractie vroegen vervolgens naar de (o.m. morele) gronden waaraan de regering de bevoegdheid ontleent om het curatorium te benoemen, indien de regering een bepaalde opleiding geen kerntaak acht, en op grond daarvan niet langer wil betalen. Deze leden vroegen ons tevens of wij een vergelijkbare situatie kennen. Wij zien geen principiële relatie tussen de benoeming van de leden van het curatorium, dat toezicht houdt op de werkzaamheden van de examenbureaus, en het al dan niet bekostigen van de opleiding voor de examens door de overheid. De bevoegdheid tot benoeming van de leden van het curatorium hangt, evenals dezelfde bevoegdheid ten aanzien van de leden van de examenbureaus, samen met de verantwoordelijkheid voor de eisen die uiteindelijk aan accountants worden gesteld. Wij gaven hierover reeds een uiteenzetting onder 1. Wij kennen op voorhand geen vergelijkbare situatie waarin zich zoiets voordoet. Voor de mening van de Minister van Economische Zaken verwijzen wij naar zijn bij antwoord 1 genoemde brief.

3. De leden van de CDA-fractie vroegen nader te informeren bij het Ministerie van Financiën naar het oordeel van de Nederlandsche Bank en de Verzekeringkamer. Wij hebben navraag gedaan bij het Ministerie van Financiën. Inderdaad heeft er zowel schriftelijk als mondeling contact plaatsgevonden tussen zowel De Nederlandsche Bank en het Ministerie van Financiën als de Verzekeringkamer en het Ministerie van Financiën. Deze contacten hebben in het volgende geresulteerd. Het Ministerie van Financiën heeft met deze beide instanties, die toezichthouder op het bankwezen respectievelijk op het verzekeringswezen en de pensioenfondsen zijn, overleg gevoerd over het wetsvoorstel. De uitkomst hiervan is, dat uit toezichtsoogpunt zowel registeraccountants als Accountants-Administratieconsulenten door de toezichthouders worden geaccepteerd, mits maar wettelijk geregeld wordt dat ten aanzien van een individuele accountant, zowel registeraccountant als Accountant-Administratieconsulent, belast met de certificering van aan de toezichthouder over te leggen stukken, door de toezichthouder bezwaar kan worden gemaakt. Een dergelijke bevoegdheid zou derhalve gelden ten aanzien van zowel registeraccountants als Accountants-Administratieconsulenten, en zou vergelijkbaar zijn met het bezwaarrecht van de Verzekeringkamer jegens actuarissen. Een dergelijke bevoegdheid hangt samen met de wettelijke toezichtstaak van De Nederlandsche Bank en de Verzekeringkamer en staat derhalve in beginsel los van het onderhavige wetsvoorstel.

4. De leden van de CDA-fractie vroegen ten slotte of het wetsvoorstel is getoetst op deregulering. Zij verwezen daarbij concreet naar artikel 72, derde lid. Het dereguleringsaspect is vanaf het eerste begin bij de opstelling van het wetsvoorstel betrokken. In de memorie van toelichting is ook een aparte paragraaf aan de deregulering gewijd. Het voorstel voor artikel 72, derde lid, van de Wet op de Registeraccountants is in lijn met het huidige artikel 71, eerste lid, van die wet waarin ook een minimum aantal examenmogelijkheden wordt aangegeven. Reden van het wijzigingsvoorstel is uitsluitend dat wij het nuttig achten om de gegroeide praktijk van twee examenmogelijkheden per jaar te ondersteunen. Het is geenszins onze bedoeling geweest om te betuttelen. De bepaling geeft studenten de garantie dat ze minimaal twee examen-kansen per jaar hebben. Juist voor studenten die werk en studie combineren, hetgeen bij accountantsstudenten vaak het geval is, is dit een belangrijk gegeven.

J. W. Achttienribbe-Buijs c.s.

Geachte mevrouw Achttienribbe,

U deelde mij mee dat de leden van de CDA-fractie in de Eerste Kamer der Staten-Generaal bij het nader voorlopig verslag van de vaste Commissie van Economische Zaken betreffende het initiatiefwetsvoorstel 22 313 op een tweetal punten hebben gevraagd om de visie van zowel de initiatiefnemers als de Minister van Economische Zaken. Dit betreft de vragen 1 en 2 van het nader voorlopig verslag. U hebt mij tevens de antwoorden van de initiatiefnemers op deze vragen voorgelegd.

Kortheidshalve meen ik te kunnen volstaan met aan te geven dat ik de in deze antwoorden neergelegde visie van de initiatiefnemers onderschrijf.

De Minister van Economische Zaken,
J. E. Andriessen